UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Primvm Codicis Praelectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus, Barbatias, Philippus Decius. Matthævs Antonianvs Recensvi

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Repu. que sit in iud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96035

Visual Library

¶ Lex quarta.

SI quis aliquid. Ubi ſit mẽtio etatis legiti‑me, vel ꝑfecte, intelligit̃ de naturali perfectione, non de accidentali fictione. h. d. Uel ſic Uerba debẽt intelligi naturaliter ⁊ ꝓprie, nõ ciuiliter ⁊ ficte,
1 vel improprie. h. d. ⁊ ſemper allegat̃. ⁊ eſt no. lex multũ. ¶ † No. ex hac. l.
a ꝙ ſi quis recepit emphyteuſimᵃ ꝓ ſe ⁊ ſuis filijs legitimis, non intelligi tur pro legitimatis: q: non ſunt naturaliter legitimati, ſed ex priuilegio ⁊ ex fictione. Sed ponamꝰ, aliquis relinquit executorẽ priorẽ alicuiꝰ eccleſie, qui ꝓ tẽpore erit, modo quidã eſt creatus prior ex diſpẽſatione pape, cũ eſſet inhabilis: nũquid de iſto intelligit̃ teſtamentũ: ⁊ videt̃ ꝙ non, arg. huius. l. Contrariũ dico: q: eſſe priorẽ nõ procedit naturaliter: ⁊ ideo verba nõ poſſunt niſi ciuiliter intelligi. Cũ ergo iſte ſit prior: nõ curo de modo, vtrũ per diſpenſationem, vel aliter, ſed ſolum de effectu beneficij.
2 ¶ † No. hic ꝙ maxime in teſtamẽtes verba debẽt intelligi naturaliter ⁊ proprie, ⁊ nõ ficte. cõcor. ff. de cõdi. ⁊ demon. l. fideicommiſ. cũ ſimili. ⁊ ad de q̃ no. per Cy. ⁊ q̃ ibi dixi. ff. de lib. ⁊ poſthu. l. gallus. §. ⁊ quid ſi tantum. ⁊ quod not. ſ. de epiſ. ⁊ cleri. l. deo nobis.

¶ Si maior fac. ratum habuerit. Rubrica.

¶ Lex prima.

b SI inter minores. Ratificatio maiorisᵇ reconciliat cõtractum in minori etate celebratum, ⁊ ipſum reddit efficacem, ⁊ inexpugnabilem. h. d. Uel ſic. Ratihabitio tẽpore competenti ſupplet omnem defectum temporis incongrui. hoc dicit. Bal.

¶ Ubi ⁊ apud quem. ⁊c. Rubrica.

¶ Lex prima.

SI quid a procuratore. Contra ſententiam delegati, vel vicarij, vel ꝓcur. principis, ſolus princeps reſtituit. h. d. concordat. l. iij. ſi aduerſus rem iudicatam.

1 ☞ Forum an ſortiatur quis ratione diſtractus.
2 Forum rei ſequitur, qui queritur de contractu.

¶ Lex ſecunda.

QUoniam ea. Agẽs ad diſtractũ tenetur ſequi forum rei. h. d. Hãc. l. allegat Su. de cug. ff. de cõd. inde. l. q loco certo. ⁊ in. l. cũctos populos. ſ. de ſum. tri. ⁊ fi. ca. ⁊ vide hic. l. exigere dotẽ. ff. de iud. vel ſic. reſti. in integ. aduerſus cõtractũ nõ petit̃ in loco cõtractꝰ, ſed in domicilio
1 rei. q̃ no. ¶ † Ex hoc not. ꝙ ratione cõtractus nõ ſortit̃ qs forũ diſtra‑ctus, vel reſciſionis, q̃ tene menti, quotidie allegat̃ per doc. ⁊ adde gl. l.
2 ij. ff. de eo q̃ cer. loco. ¶ † Querit hic Bar. qdã peruſinꝰ habẽs cãm cũ vno Florentino, cõpromiſit cũ eo de dicta cã in quẽdã ſeneſem tanquã in arbitratorẽ, ille arbitrator exiſtẽs ſenis tulit laudũ cõtra peruſinũ. peruſinus vult petere iſtud laudũ reduci ad arbitriũ boni viri querit̃ coram quo iudice petet. Dicit ipſe ꝙ de iure cõi arbitramentũ eſt quedã trãſactio, nec orit̃ actio ex arbitramẽto, ſed ex cõpromiſſo facto adinuicẽ impleto ex arbitratoris declaratione, vt in aut. vt diffe. iudi. §. j. ⁊. j. de iud. aut. ſi vero cõtigerit. ⁊. l. ſi. j. de cõtra hen. emp. Ideo ſi peto reduci ad ar‑
c bitriũ boni viri, ⁊ cõqueror de cõtractu, debeo ſequi forum reiᶜ. caſus eſt hic. Sed ſm iura ſtatutorũ in partibus tuſcie, ipſa lauda producũt act. exſe. ⁊ habent vim ſentẽtie vigore dictorum ſtatutorum hoc diſponentium, vnde ſi peto reduci ad arbitriũ boni viri, ⁊ cõqueror de ſententia, que me ledit: tunc adire debeo ſuperiorem eius qui iudicauit: q: de ſententia conqueror, vt. ſ. l. proxima. Ideo eſt videndum in arbitramento, vtrum ſit de iure communi, vel de iure ſtatutorum, vt agatur ſm modum predictum, ſm Bar. quod eſt no. dignum.

1 ☞ Tabellio epiſcopi habens priuilegium ſcribendi omnes cauſas epiſcopi, an poſſit ſcribere cauſas ventilatas coram ſuo vicario.
2 Iuriſditio ordinaria inheret territorio.
3 Delegatus principis datꝰ ad audiendũ, videt̃ etiã datus ad diffiniẽdũ.
4 Cauſa reſtitutionis in integrum non poteſt compromitti.

¶ Lex tertia.

CUm ſcimus. Reſtitutio in integ. põt peti coram iudicibus ordinarijs, ⁊ ſpecialiter delegatis, vel ad vniuerſitatem cauſarũ, nõ coram arbitris, vel iudicibus chartularijs, vel delegatis ab eis. h. d.
1 ¶ † In tex. vt videat̃ ipſe ⁊c. ar. ad queſtio. notarius quidã debebat ex priuilegio ſibi dato ab epiſcopo ſcribere omnes ſententias ipſius epiſcopi. modo epiſcopus cõmiſit cauſam ſuo vicario terminanda. An in hac cauſa ſcribet ſententiã ille tabellio: ⁊ videt̃ ꝙ ſic per hunc text. ſecũdum Iac. bu. prout habeo ſuper libro ſed non eſt in lectura. Notarij ergo deputati ad ſcribendũ acta ordinariorũ, debent ſcribere acta delegatorũ, ⁊ vicariorũ: ⁊ ipſi debẽt habere ſalaria ſcripturarũ. q̃
2 tene menti. ¶ † In tex. adheret. no. iſtum tex. propter quẽ dicunt doc. ꝙ iuriſditio ordinaria ⁊ contentioſa inheret territorio, ⁊ ꝙ limites iuriſditionis ſunt ſm limites territorij, ⁊ hoc eſt verũ ꝙ iuriſ‑ a
ditio eſt in territorio tanq̃ in re, ſʒ in iudice eſt tã q̃ in perſona. Et reſpectu iudicis iuriſditio, ⁊ officiũ iudicis vniuerſaliter conſideratũ, eſt quaſi vnũ ⁊ idẽ, vñ tituli q tractãt de officijs magiſtratuũ, nomen officij aſſumũt ꝓ iuriſditiõe, vel dic vt no.
3 per Bar. in. l. j. ff. de iuriſ. om. iud. ¶ † In tex. audiẽtia. no. ꝙ delegatꝰ principis ad audiẽdũ, vr̃ ẽt delegatꝰ ad diffiniẽdũ. vel dic vt no. ff. de ꝓc. l. q ꝓcuratorẽ dat. ⁊. j. de fal. l. vbi. In tex. ibi. inciderit.
d no. ꝙ delegatꝰᵈ ad vnã cãm, vr̃ delegatꝰ ad quãlibet illi incidentẽ, vñ incidẽtibus nõ eſt neceſſaria commiſſio ſpãlis, ⁊ ad hoc quotidie allegat̃ iſte tex. ⁊ vide q̃ no. Bar. extra de reſt. i inte. c. ſuſcitata. ⁊ facit q̃ no. ff. de ꝓcu. l. q proprio. §. Itẽ querit̃.
4 ¶ † No. ꝙ cã reſt. in inte. non põt cõpromitti. dicit gl. hoc verũ ꝑ arbitriũ vt reſtõ cõcedat̃, ſʒ bene põt cõpromitti, vt per eũ concedẽda ꝓnũtiet̃. ſic ergo q nõ p̃t reſtituere, p̃t ꝓnũtiare ad reſtituendũ. ⁊ facit ad q̃ones q̃s dixi i. l. j. ſ. ſi aduerſus liber. ⁊ ibi vide. ⁊. ff. de tut. ⁊ cura. datis ab his. l. ꝓtor. per Bar. dixi in. d. l. j. de cõſilio. ponit̃ hic ꝑ Iac. bu. ſʒ iſtã opi. nõ teneo: q: tex. dicit ꝙ arbiter non põt cognoſcere. ergo nullius gñis ſñiam põt ferre. Itẽ nõ reperit̃ iſte modꝰ agẽdi per aliquã. l. peto ꝓnũtiari me reſtituẽdũ. Itẽ reſti. in inte. requirit iudicis officiũ. ꝙ non eſt in arbitrio. ⁊ iõ vr̃ ꝙ arbiter nõ poſſit ꝓnũtiare aliquẽ reſtituendũ in integ. multo magis arbitrator: q: penes eos non eſt officium cũ iuriſditione, prout deſiderat cauſa ⁊ natura reſti. in integ. vt. ff. eo. l. quod ſi minor. §. ſi. ⁊ ita teneo. Bal.

¶ De repu. que ſi. in iudicio ⁊c. Rubri.

1 ☞ Minor petens reſtitui contractum, non debet aliquod commodum ex eo reportare.
2 Sed an teneatur totum reſtituere.
3 Minor qua de cauſa reſtituitur, eadem reſtituatur creditor aduerſus veterem debitorem, an requiratur noua inſtantia.
4 Minor vendidit rem aliquam, ⁊ voluit q̃ pretiũ ſoluerem ſuo creditori. minor reſtituit̃ aduerſus vendi. nunquid emptor reſtituatur ad pretiũ pecunie mee aduerſus creditorem.

¶ Lex vnica.

QUi reſtituitur. Hoc. d. reſtõ cõceſſa minori, oĩa in primũ ſtatũ redintegrat tã pro minore, q̃ contra eũ. ⁊ extẽdit ẽt effectum ſuum ad tertiã ꝑſonã. h. d. primo ponit dictũ. ſcdo declarat ipm per exẽpla.
1 ſcda ibi: ⁊ iõ qcqd. ¶ † Not. ꝙ minor q reſtituit̃ b
aduerſus contractũ, ⁊ per hoc impugnat contractũ, nõ dʒ ex contractu aliq̃ cõmodũ reportare. l. edicto. vbi d hoc dixi. ſ. ſi aduerſ. fiſcum. Itẽ qcqd ad eum peruenerit, tenet̃ reſtituere. idẽ in quaſi contractu, vt aditione hereditatis. Scdo not. ꝙ reſtituto mino‑ c
re aduerſus creditorẽ apud quẽ iter eſſerat animo nouãdi, reſtituit̃ creditori actio aduerſus veterẽ
2 debitorẽ. ¶ † Op. contra hãc. l. ⁊ vr̃ ꝙ minor nõ teneat̃ totũ reſtituere, ſʒ id ſolũ in quo locupletior factꝰ eſt, vt. ff. e. q̃ ſi minor. §. reſtõ. cũ ſi. Sol. concedo ꝙ nõ tenet̃ in plus, niſi intereſſerit dolus: vt in fi. huius. l. ¶ Scdo op. ꝙ reſtituto minore, nõ reſtituit̃ aduerſariꝰ eiꝰ, vt. l. j. j. de reſci. vẽ. ⁊. ſ. q̃ me. cã. l. ꝑ impreſſionẽ. Sol. ibi ſpãle ꝓpter delictum aduerſarij. ¶ Tertio op. ad idẽ. ff. de ſol. l. q res. d
§. huic applicat. Sol. iſta. l. limitat̃ ꝑ illũ. §. q: intelligit̃ hic qñ minor reſtituit̃ ꝓꝑ ſuã facilitatẽ, ſecus ſi reſtituit̃ ꝓꝑ dolũ aduerſarij, vt ibi no. facit q̃ no. ff. de fideiuſ. l. ſi titiꝰ ⁊ ſeia. ¶ Quarto op. ꝙ reſtituto minore, non reſtitui eiꝰ aduerſarius: vt. ff. eo. l. ſi iudex. Solu. ibi minor nolebat vti reſtitutione cõceſſa. vñ hec lex limitat̃ per illã, que intellitur qñ minor cõceſſo beneficio vult vti, ſʒ ſi

a ¶ Emphyteſiʒ. Idẽ dicit hic Sa. ⁊ vide q̃ no. Bal. in. l. generaliter. §. cum aut. j. de inſt. ⁊ ſubſti. ſub cond. fac. ⁊ pau. de caſtr. hic. vbi refert bal. in. ſieam quam. j. de udei. ⁊ dicit q̃ propter communẽ vſum loquendi in diſpoſitione teſtatoris, vr̃ ſtatuti nõ veniet legitimatꝰ per reſcriptum, tamen veniet legitimatus per ſubſequens matrimonium, vel ꝑ oblationẽ curie, vel alios modos inuentos a iure cõmuni per id q̃ habetur in tex. ⁊ gl. in. c. innotuit. de elec. ⁊ lʒ in hac concluſiõe nõ loquatur de cõtractibus: tamen illa rõ ſua militat etiã in cõtractibus, in quibus non attenditur cõis vſus loquẽdi. c. ex literis. el. j. extra de ſpõſa. ⁊ bal. h. facit text. in. c. j. §. naturales ſi de feu. defũc. cõten. ſit inter do. et agnato. ⁊ ibi vide Bar. ⁊ per Bal. in conſi. lxx.

☞ Adde Ang. ⁊ Pau. de caſt. in. l. apud Iulianũ. §. ſi qs alicui. ff. de le. j. iſtum in addit. ad Spe. in tit. de loc. verſ. emphyteuſiʒ eccleſia. ⁊ Alexan. conſi. cxxviij. vo. j. Celſus.

b ¶ Maioris. vide q̃ dixi poſt Bar. in. l. Iul. §. ſi quis colludẽte. ff. de ac. empt.

c ¶ Forũ rei. Uide Pet. de an. in ſua diſp. in. c. C. laicꝰ ⁊ An. in. l. ſi ſuſpecta. ff. de inof. teſt. et vbi debeat peti recurſꝰ a ſentẽtia. arbitri. vide. l. cũ antea. ⁊ ibi Bal. j. de arbi.

d ¶ Delegatus. ad de Bar. hic. ⁊ ideo dicit Bal. in. l. j. ſ. quando prouo. nõ eſt neceſ. ꝙ ille cui eſt commiſſa appellatio, poteſt cognoſcere incidenter de nullitate.

nõ vult vti beneficio. remanet vterqȝ in iure cõi, vt ibi notãter d. ¶ Quinto opp. dr̃ hic ꝙ reſtituto minore aduerſus interceſſionẽ, reſtituit̃ creditor aduerſus veterẽ debitorẽ. Contra: q2 interceſſio non liberat debitorẽ: ergo nõ eſt neceſſaria reſtõ in eũ. So. hoc intelligit̃ de interceſſione aĩo nouãdi, plures eñ ſunt ſpẽs interceſſionis, vt not ff. de pac. l. in pſonã. §. qui pecuniã. ¶ Sexto op. z vr̃ ꝙ ipſo iure reſtituit̃ actio: vt. ff. ad velle. l. debitrix. Sol. ibi in reſtõne legali, hic in ea q̃ reqrit iudicis miniſteriũ. ¶ Septimo opp. ꝙ creditor nõ reſtituit̃, ſed ſibi imputet, ꝙ cũ minore ɔxit: vt inſti. q. mod. tol. ob. §. pterea. Sol. lȝ ibi minor interceſſerit aĩo nouãdi: tñ erat talis minori quo nõ cadebat, niſi obligatio naturalis, quo caſu minor nõ indiget reſtõne: q2 ipſo iure nõ põt ɔueniri. cũ ergo non reſtituat̃ minor nõ reſtituit̃ creditor in veterẽ debitorẽ. z hec ſo. eſt vera: q2 ibi nulla interuenit reſtõ legis, vel hoĩs. ¶ Ultimo op. dr̃ hic ꝙ minor reſtituit̃: tñ ſi qd dolo deſijt poſſidere, illud refundit. cõtra. imo rõne doli dȝ reſtõ denegari: vt. ȝ. ſi mi. ſe ma. dixe. l. ſi alteri⁹. primo rñſo. cũ ñ. Sol. ibi dol⁹ cõmittebat̃ aduerſus ɔctũ, ſiue circa ɔctũ, vel q̃ſi aduerſus quẽ volebat reſtitui, hic aũt cõmittit̃ extra ɔctũ. vel q̃ſi, circa ipſas res. z iõ nõ ɔcernit id qđ eſt cã reſtõnis. certe ſi ſubtilit̃ itelligis, q̃ten⁹ eſt i dolo, nõ reſtituit̃,
3 imo hr̃ p locuplete. z ſic ɔcor. ¶ † Quero duo. z primo vtrũ ex eadẽ re q̃ reſtituit̃ minor aduerſus creditorẽ, reſtituat̃ creditor aduerſus veterẽ debitorẽ, an ſit noua inſtãtia op⁹. Et vr̃ ꝙ ſit opus noua inſtãtia: vt vnicuiqȝ pſit ppria, nõ alterius reſtõ: vt. ȝ. de fideiuſ. mino. l. ij. Itẽ q2 antiqu⁹ debitor nõ fuit in iudicio: ergo ad eũ nõ extẽdit̃ iudicij effect⁹. ¶ In ɔtrariũ vr̃. p id qđ legi, z no. j. l. ij. ȝ. ſi aduerſus trãſ. ¶ Et ſi tu dicis. ɔ veterẽ debitorẽ nõ fuit petita reſtõ. rñ. lex reſtituit, vñ hoc venit ex neceſſaria ɔñtia: q2 i correlatiuis deſtructo vno, deſtruit̃ reliquũ. dici pt ꝙ ſi fuit citat⁹ antiqu⁹ debitor: tũc ſibi noceat reſtõ. Si aũt nõ fuit citat⁹ in cã: tũc ſibi non noceat: vt no. ff. q. ex cau. ma. l. cũ miles. §. j. z ar. j. ſi pp pub. pẽſi. l. ſi dſerta.
4 ¶ † Querit hic Pe. pone: minor vẽdidit rez aliquã, z voluit ꝙ p̃tiũ ſoluerẽ ſuo creditori. deinde minor reſtituit̃ aduerſus vẽditionẽ: nũquid ego emptor reſtituar ad p̃tiũ pecunie mee aduerſus creditorẽ: vr̃ ꝙ ſic. ar. hui⁹. l. ſȝ vr̃ ꝙ nõ: q2 ſuũ recipit: vt. l. repetitio. ff. de ɔd. inde. breuiter diſtinguo. aut fuit creditor ex cã lucratiua: z tũc reſtituor ego vẽditor ɔ eũ. aut ex cã oneroſa: z tũc ego nõ reſtituar. ar. l. vl. de eo p quẽ factũ erit. ſȝ Ja. de rauẽ. ſȝ Pe. dicit ꝙ imo tũc reſtituar in ſubſidiũ: q2 lege cauet̃ ꝙ etiã vbi ex cã oneroſa quis
a ſentit commodum[a], datur regreſſus contra eum: vt. ff. de leg. j. l. plane. el. ij. §. j. ſm Pe. Cy. Bald.

¶ Etiam per procur. cauſam reſtit. in integ. agi poſſe. Rubrica.

1 ☞ Reſtitutio in integrũ pt peti p pcuratorẽ.
2 Mandatum ſpeciale quod dicatur.
3 Syndicus vniuerſitatis, an poſſit petere reſtitutionem in integrum ſine ſpeciali mandato.

¶ Lex vnica.

Cauſaȝ in integ.
1 † No. qđ p pcu. põt in inte. reſti. peti. ¶ Oppo. ff. e. l. illud. §. ſi talis. ff. de mino. Sol. hic itelligit̃ d pcuratore legitime ordinato, z cũ ſufficiẽti mãdato: q2 vbi ſit mẽtio de pc. itelligit̃ de legitime ɔſtituto, cũ ſufficiẽti mandato. ita dicit gl. nec ẽt hoc ſufficit, niſi de mãdato doceat: vt. ff. de iniu. l. ſȝ z ſi vnius. §. procuratorẽ. z adde qđ dixi. ȝ. de pcu. l. lȝ. ¶ Scđo opp. z vr̃ ꝙ reſti. in inte. nõ poſſit peti p pcu. q2 in cã iſta vertit̃ etatis ɔſideratio, ſȝ vbi de etate diſputat̃, reqrit̃ cõparitio perſonalis, ad hoc vt iudex videat ex aſpectu: vt. ȝ. de his q ve. eta. impe. l. ij. So. ibi ſpãle: q2 pſona que impetrat, veniã etatis ſubijci dȝ examini, non ſolũ in etate, ſȝ etiã in morũ probitate, vt ibi pȝ. ¶ Opp. tertio ꝙ ſine vllo mãdato pt peti in inte. reſti. vt. ff. e. l. pr̃ pro filio. So. ibi ſpãle in patre: q2 proſequit̃ ppriũ intereſſe, vel ſaltẽ cõe ius ipſius z filij. itẽ pater eſt legitimus adminiſtrator. z vbi lex facit aliquẽ legitimũ adminiſtratorẽ, non requirit̃ ſpãle mãdatũ. facit. ff. de admi. tu. l. inter bonorum.
2 ¶ † Quero duo. z primo qđ dicat̃ mãdatũ ſpãle. Dicit Guil. de cu. in. l. ſȝ z ſi qs. §. queſitũ. ff. ſi qs cau. qñ ſit mẽtio cãe z perſone, vt facio te pcuratorẽ ad petendã reſti. in inte. in tali cã ɔ talẽ. Iſtud eſt ſpãle mandatũ ſm Guil. tu dic ꝙ non opȝ ꝙ fiat mẽtio certe z limitate cãe z perſone, ſed ſufficit ꝙ dicat̃ facio te pcuratorẽ ad petendã reſti. in integ. Et idẽ in oĩbus q̃ requirũt ſpãle mãdatũ, vt ſufficiat exprimere qualitatẽ act⁹, ſicut ſufficit ɔſtituere pcuratorẽ ad opponendũ cria z defect⁹, lȝ alr̃ nõ ſpecificet̃, vt in. c. ij. de pc. in cle. non ob. dictũ Guil. q2 illud nõ eſſet mãdatum ſpãle, ſȝ ſingulare, ſeu ſpecialiſſimũ, qđ lex nõ reqrit. facit. ff. d don. l. filiusfami. §. ſȝ eñ. nã ad donandũ cã mortis reqrit̃ permiſſio ſpãlis. z dr̃ ſpãlis fieri, ſi qualitas donationis exprimit̃. lȝ cetera nõ exp̃mant̃. Itẽ facit qđ
3 no. in. c. pñtium. de teſt. li. vj. ¶ † Scđo querit̃, nũqd ſyndic⁹[b] vniuerſitatis poſſit petere reſti. in inte. ſine ſpãli mãdato: dicit hic Ja. de are. ꝙ ſyndicus ciuitatis caſtri, vel ville, dr̃ hr̃e publicũ offm̃, z in publicis officijs non reqrit̃ ſpãle mandatũ, facit. ff. de mu. z ho. l. munerũ. §. ſi defenſores. Si aũt eſſet ſyndicus alicui⁹ collegij, puta fabrorũ, vel mercatorũ. nõ poſſet petere reſti. in ite. ſine ſpãli mãdato: q2 non gerit publicũ offm̃ ſm Ja. de are. z Cy. ¶ Iſta qđ p̃ſuppõit ꝙ vniuerſitates z collegia hñt bñficiũ reſti. in inte. ad inſtar minorũ. Adde vbicũqȝ dixi ꝙ reqrit̃ ſpãle mãdatũ, eſt verũ, vbi reſti. in inte. petit̃ principalr̃, ſȝ vbi petit̃ incidẽter, vel aduerſus ſñiam latã ɔ ipm̃ pcuratorẽ, nõ reqrit̃ mãdatũ ſpãle. ar. l. vlti. in fi. ȝ. vbi z apud quos. z no. extra de reſt. in inte. c. ſuſcitata. z. ff. de pcu. l. q pprio. §. itẽ q̃rit̃. ſm vnã lec. ¶ Cõclude, an reqrat̃ ſpãle mandatũ in cã reſti. in inte. ꝙ aut petẽs gerit publicũ offiñ, aut priuatũ. Et ſi priuatũ, aut p̃tendit ppriũ itereſſe, aut nõ. ſi nõ p̃tẽdit ppriũ itereſſe, aut petit̃ principalr̃, aut incidẽter, vt ex p̃dictis apparet. Quero. q̃ eſt rõ ꝙ reſtõ deſiderat ſpãle mandatum? Rñ. tres rõnes ſunt. Prima: q2 petit̃ ɔ ius cõe. de act. z obli. l. in honorarijs. §. ſȝ cũ reſciſſa. ſcđa, q2 hȝ in ſe quãdã retorquitionem, vt. l. j. ȝ. tit. j. tertia. q2 ſine mandato ſpeciali procurator non põt venire contra factum domini, vt. ff. man. l. ſi hominem.

¶ In integ. reſti. poſt. ne quid noui fi. Rubrica.

¶ Lex vnica.

Poſtulata. Pendente cã reſti. in integ. nil eſt innouãdũ. h. d. iſtud declaraui. ȝ. de tranſ. l. ſi cauſa cognita. qđ no. ¶ Not. ꝙ ſi petit̃ reſt. in integ. ad rem, interim illa res non põt alienari. exponunt quidã. ſ. cã mutandi iudicij. vel forte eſt hoc ideo: q2 ſit res litigioſa. Item ſi petit̃ reſtitutio ɔ ſñiam, non põt mandari exequutiõi. Hoc tenet gl. hic. z per legẽ quã allegat, patet ꝙ aſſimilat petitionẽ reſtitutionis in inte. appellationi. de qua habes. ff. de admi. tu. l. chirographis. §. ſi. circa hoc, nunqd poſſet ſñia mãdari executioni cauſa in inte. reſti. pendente. dic ꝙ aut talis exequutio eſt irreuo
c cabilis, z non põt interim fieri. vnde donec ɔdẽnatus[c] petit reſti. in inte. nõ põt poni in carcere pp̃ter ſñiam, vel inſtrm̃ debiti: q2 iſtud grauamen non poſſet reuocari, vt no. in ſi. in. l. ij. de appel. reci. aut eſt exequutio reuocabil̃. z tunc refert. aut ille q petit reſtõnẽ offert paratam pbationẽ, z ceſſat exequutio, vt. j. ſi ex fal. inſtru. l. ſi. aut non offert paratã pbationẽ: tunc dicunt quidã, aut eſt p̃ſumptio ɔ ipm̃ ex qualitate cauſe, vel ex pſona pnuntiatis, vt q2 princeps pnũtiauit, z interim ſit exequutio, p̃ſtita tñ ſatiſda. ſm formã ſimilẽ q̃ tradit̃ in aut. q̃ ſupplicatio. ȝ. de preci. imp. offe. hec pbant̃ extra de in inte. reſti. c. ſuſcitata. de fal. l. ſatis aperte. j. de ordi. cogni. l. ſi. Si autem non eſt preſumptio contra petẽtem, ceſſare debet interim executoria manus, vt in. d. l. ſi cauſa cognita. z ita teneo.

¶ De reſtitu. militum. zc. Rubrica.

1 ☞ Leſus in abſentia eo quod non petijt bonorũ poſ. in termino legali, ſi ipſe viuit, poteſt petere reſtitutionem in integ.
2 Procuratorem an quis teneatur dimittere ſi vult ſe abſentare.
3 Heres an poſſit reſtitui ex perſona militis, z ita demum ſi tẽpus cucurrit militi.
4 Heres minoris an z quando reſtituitur ad adeundã hereditatem ex perſona minoris.

¶ Lex prima.

Si valerianus. Abſens leſus circa bono. poſſ. abſentiam probabilem, z neceſſariam, traſmittit beneficium reſtitutionis ad heredem. hoc dicit hec lex multum notabilis.
1 ¶ † Hic nota quod ſi quis in abſentia eſt leſus eo quod non petijt bono. poſ. in termino legali, ſi ipſe viuit, poteſt petere reſtit. in integ. Si vero decedit, eam ad heredem tranſmittit. ¶ Secundo not. quod ita demum heres reſtituitur ex perſona defuncti, ſi beneficium reſtitutionis ſumpſit originem in perſona defuncti: q2 leſio

a ¶ Cõmodũ. vide q̃ ſcripſi poſt paul. de caſt. in. l. ſi. in ſi. ff. de eo per quem factum erit.

b ¶ Syndic⁹. adde p Inn. in. c. ſuſcitata. extra de reſti. in integ. z Bal. i. l. illud. §. j. ff. de mino. per hoc facit: q2 legitim⁹ adminiſtrator pt petere in ite. reſt. ſine ſpãli mandato. l. ij. ȝ. ſi ſep. in inte. reſti. poſtu. ergo et ſyndicus dȝ poſſe, qui equiparat̃ legitimo adminiſtratori, vt nota. Bal. in. l. Iuſiurãdũ z ad pecunias. §. dfenſor. ff. de iureiur. z pro hoc facit text. in. l. j. ȝ. de of. ei⁹ q vic. al. obt. z hic adde Bart. z Bal. in. l. preſes. ȝ. de tranſ. z qđ not. Bal. in. l. mãdato. ff. de pcu. poſt gl. z limi. per Bart. in d. §. defenſor.

c ¶ Condẽnatus. et p hoc dicit Pau. de ca. in. l. iiij. §. cõdẽnatum. ff. de re iu. qđ exceptio nullitatis, ſeu petitio impedit capturas perſone que fieret p executione ſnĩe q2 per illã infertur quedã iniuria, que non poteſt aboleri. z hoc dicit eſſe verum, ſi incontinẽti offertur pbatio nullitatis. alle. no. per Bal. hic. z dixi poſt Imol. in. d. l. iiij.